

Kung Arthur

och riddarna av
runda bordet

ILLUSTRERAD AV SUSSI BECH
ÅTERBERÄTTAD AV PETER GOTTHARDT

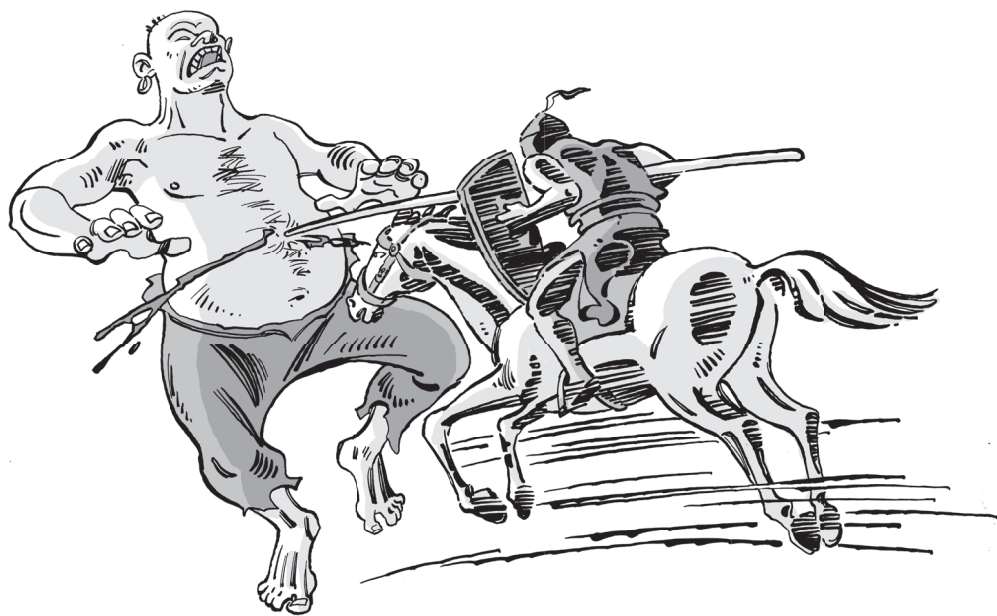
Hegas

Kung Arthur

och riddarna av runda bordet

ÅTERBERÄTTAD AV
PETER GOTTHARDT

ILLUSTRERAD
AV SUSSI BECH

ÖVERSATT AV LEIF JACOBSEN

Hegas

KAPITEL 1

Ett nyfött barn

Stjärnorna skymdes av mörka moln. Vinden ven över de frusna åkrarna. Men bakom murarna på kungens borg rådde det glädje och förväntan. Drottning Igerna hade fött en frisk och välskapt pojke. Äntligen hade kung Uther en son som kunde ärva hans tron. Det måste firas.

Facklorna flammade redan på väggarna i den stora salen. Tjänarna kom med vin. I köket grillade och bakade man.

Uther själv var i drottningens rum. I vaggan låg den lilla gossen och sov tryggt.

– Vad ska vi döpa honom till? frågade kungen.

– Arthur, sa Igerna.

I samma stund steg en man in till dem i rummet. Han var klädd i en stor mantel med huva.

Det var trollkarlen Merlin. Han var den visaste av dem alla i kungens råd. Det påstods till och med att han kunde se in i framtiden.

– Merlin! sa kungen lyckligt. Du kommer precis lagom för att fira vår nyfödde son.

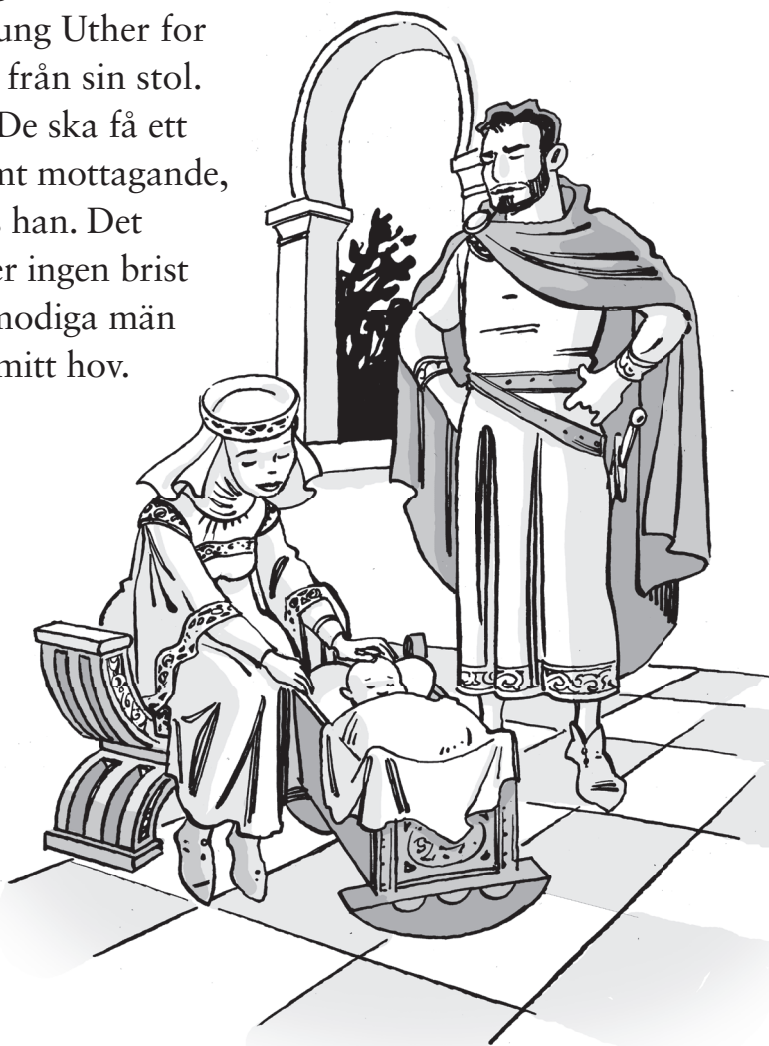
– Jag kommer precis lagom för att rädda hans liv, sa Merlin.

– Vad säger du? utbrast kungen.

– Objudna gäster är på väg hit, sa Merlin. Dina fiender har samlats. De tänker storma borgen i natt.

Kung Uther for upp från sin stol.

– De ska få ett varmt mottagande, fnös han. Det råder ingen brist på modiga män vid mitt hov.

– Mot ödet har inte ens den modigaste riddaren en chans, sa Merlin. I mina drömmar såg jag hur en ståtlig hjort omringades av en flock vargar. Det kungliga djuret kämpade för sitt liv. Men fienderna bet sig fast. Till sist rann hjortens ädla blod ut över marken.

– Vad ska vi göra? frågade drottningen förskräckt.

– Ge mig pojken! Så ska jag se till att han är säker, sa Merlin. Jag är rädd att England går onda tider till mötes. Men något säger mig att han är vårt hopp inför framtiden.

Igern nickade tyst. Hon tog upp gossen ur vaggan och svepte in honom i en filt.

– Må Gud välsigna dig och skydda dig, älskade Arthur, viskade hon och kysste hans panna.

Sedan gav hon pojken till Merlin.

Uther rusade ner på borggården för att samla sina krigare. Under tiden lämnade Merlin borgen genom en dörr på baksidan. Han gick ut i natten. Det insvepta barnet hade han gömt under sin mantel.

Trupper av beväpnade män red förbi honom i mörkret. Men ingen såg mannen med barnet. Man skulle nästan kunna tro att han var osynlig.

Merlin gick med raska steg. Han hade en lång väg framför sig. Men uppe på toppen av en kulle stannade han till. Där vände han sig om.

Höga lågor slog redan upp från borgen. Kung Uther och hans hov fanns inte mer.

Merlin skakade sorgset på huvudet.

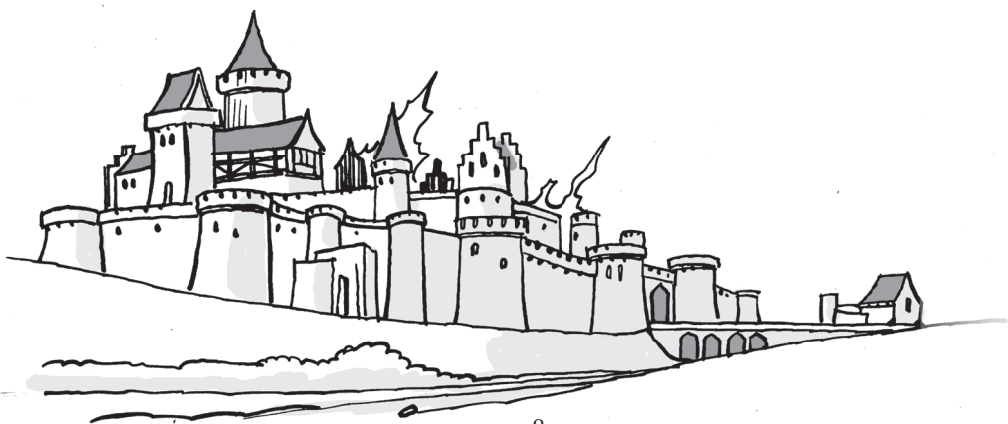
– Landets lycka dör med kungen, sa han. Nu väntar vargarnas tid i England.

Sedan vände han sig om och skyndade iväg.

Dagen därpå nådde han en gård som tillhörde Hektor. Merlin visste att Hektor var en modig man och en av Uthers trogna riddare.

Hektor och hans fru Elena lovade att ta hand om Arthur. De tänkte uppfostra honom som sitt eget barn.

– Ingen får veta vem han egentligen är, sa Merlin strängt. Han har mäktiga fiender. De

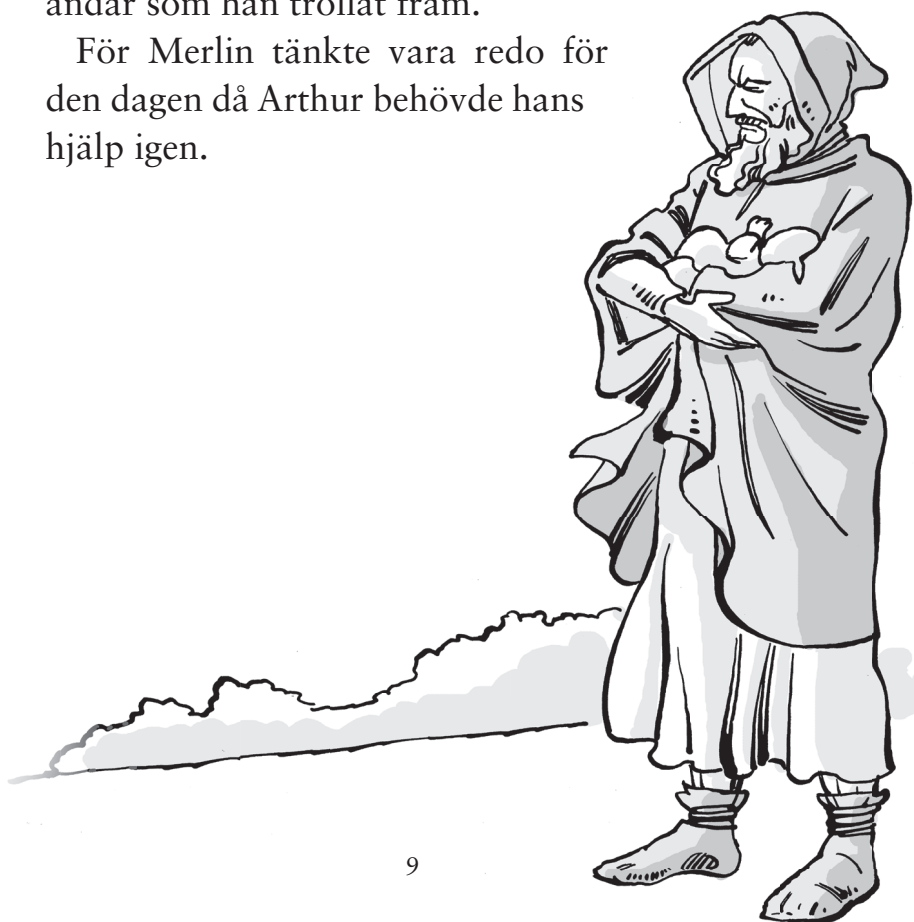

kommer inte att tveka att göra sig av med honom. De är nämligen rädda att han blir ett hot en vacker dag.

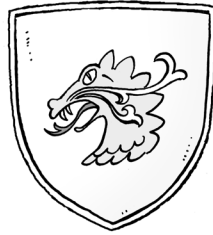
Med de orden lämnade Merlin riddare Hektors gård. Lika plötsligt som han dykt upp där.

Han gav sig av till sitt hem uppe bland bergen. Där läste han noga i sina böcker. Han studerade stjärnorna på himlen. Och han frågade ut andar som han trollat fram.

För Merlin tänkte vara redo för den dagen då Arthur behövde hans hjälp igen.

Svärdet i stenen

Merlin fick rätt. Nu väntade vargarnas tid i England. När kungen var borta fanns det ingen som såg till att det förblev fred i landet. Ingen brydde sig om lag och ordning. Stormännen roffade åt sig boskap och korn från bönderna. Rövare och fredlösa gjorde vägarna osäkra. Alla slogs mot alla. Skräck och misstro lamslog alla hjärtan.

En del av dessa stormän hade varit med om att döda kung Uther. Men bakom dem stod Uthers syster, Morgana. Deras pappa var kung Aurelius. En gång för länge sedan, när pappan dog, försökte Morgana göra sig till landets härskarinna. Men folket ville inte veta av henne. De föredrog Uther som kung. Det förlät Morgana Uther aldrig för.

Istället lockade hon denna grupp av stormän att röja honom ur vägen. Det gjorde de gärna. Då blev det nämligen fritt fram för dem att roffa åt sig av alla rikedomar. Men de gjorde inte Morgana till sin drottning som hon hade hoppats på. De ville inte ha en ny kung eller drottning som bestämde över dem. Morgana var rasande. Men det fanns inget hon kunde göra åt saken.

Året därpå gifte hon sig med kung Urien. Han styrde över Orkneys öar i norr. Där satt hon i hans borg på klipporna och ruvade på sin hämnd. Det gick rykten om att hon sysslade med svartkonst. Att hon hade slagit sig ihop med onda makter.

Under tiden växte Arthur upp hos riddar Hektor som dennes egen son. Inga andra än Hektor och Elena visste vem pojken var. Och de sa inte ett knyst om det.

Arthur lärde sig rida. Han lärde sig slåss med svärd. Han lärde sig allt som en riddare måste kunna.

Arthur hade mycket att lära. När han var tolv år blev han väpnare åt Hektors äldste son, riddar Kay. Då fick han ännu mer att stå i. Han skulle ta hand om Kays rustning och vapen. Och inte minst skulle han hjälpa Kay upp i sadeln igen om han kastats av sin häst. Det hände ofta. Kay var nämligen en lika otursförföljd som otålig riddare.

Och så gick åren. Under tiden höll Merlin ett öga på vad som pågick i England. Folket längtade efter en kung. Många av stormännen var också trötta på den laglöshet som rådde. Gäng av rövare från utlandet kunde hur lätt som helst plundra Englands kuster.

Till sist förstod Merlin att tiden var inne. Han reste till huvudstaden och landets stora kyrka. Där höll biskopen till. Han och Merlin skickade bud till resten av landet. Det hade blivit dags för folk att välja kung. Samtidigt skulle ett stort

riddarspel hållas. Det var en tornering där alla riddare fick delta och slåss mot varandra. Den hölls för att locka dit så många som möjligt.

Därför strömmade folk till staden. Fattiga såväl som rika.

Bland dem fanns riddar Hektor, Kay och Arthur. De lyckades få rum på ett värdshus i sista minuten. Där började Arthur göra Kay redo för torneringen. Samtidigt tog sig Hektor till kyrkan. Det skulle nämligen hållas ett viktigt möte där.

Den stora kyrkan var full av stormän, riddare och viktiga stadsbor. De ansåg alla att landet behövde en ny kung. Men man kunde inte enas om vem som skulle bli kung. Det ville sig inte bättre än att man drog sina svärd i kyrkan för att börja slåss.

Då stötte biskopen sin stav i golvet och ropade med hög röst:

– Våga inte bryta Guds frid i detta hus! Nu går var och en till sitt. Gud kommer att ge oss ett tecken som visar oss vem som ska bli vår kung.

När folk strömmade ut genom porten möttes de av en märklig syn. På torget utanför den stora kyrkan fanns en stor sten. På stenen stod ett tungt städ av järn. Och i städet satt ett svärd, nästan ända ner till det praktfulla svärdsfästet.

Ödet har valt Arthur till Englands kung. Åren går och tillsammans med trollkarlen Merlin och riddarna av runda bordet tar Arthur upp kampen mot onda riddare, rövare, drakar och inte minst den listiga häxan Morgana.

Kung Arthur och riddarna av runda bordet är en gammal legend. Här återberättas den på modernt språk och ett nytt och spännande sätt. Texten illustreras med inlagda serierutor!

